

Sygn. akt: I C 555/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2022 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Łucja Oleksy-Miszczyk
Protokolant:	Anna Sznura

po rozpoznaniu w dniu 27 stycznia 2022 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej (...) przy ul. (...)
w G.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej (...) przy ul. (...) w G. na rzecz powódki (...) (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. kwotę 90 000 (dziewięćdziesiąt tysięcy) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26 maja 2018 r.

2. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 9 917 (dziewięć tysięcy dziewięćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Łucja Oleksy-Miszczyk

Sygnatura akt I C 555/18

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej (...) przy ul. (...) w G. kwoty 90.000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 26 maja 2018r. oraz zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu podniosła, że w drodze cesji nabyła wierzytelność wobec której pozwana była dłużnikiem. Pomimo posiadanej wiedzy odnośnie umowy przelewu wierzytelności i obowiązku zapłaty na rzecz powódki, pozwana dokonała zapłaty na rzecz pierwotnego wierzyciela (cedenta). Tego rodzaju świadczenie nie odniosło skutku wobec powódki jako cesjonariusza.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa. Zaprzeczyła jakoby otrzymała od zbywcy wierzytelności informację o dokonanych przelewach. Zawiadomienie dokonane do rąk jedyne go członka zarządu jest zdaniem pozwanej nieskuteczne, albowiem dotyczy czynności przekraczającej zakres zwykłego zarządu. W ocenie pozwanej zawiadomienie winno być dokonane do rąk każdego z członków wspólnoty.

Sąd ustalił co następuje:

W dniu 25 września 2017r. pomiędzy pozwaną Wspólnotą Mieszkaniową, a K. D. (1) została zawarta umowa, której przedmiotem było wykonanie instalacji c.o. w budynku przy ul. (...) w G..

W dniach 27 września 2017r. i 4 grudnia 2017 pomiędzy K. D. (1), a powódką zawarte zostały umowy cesji wierzytelności przyszłych jakie miały przysługiwać cedentowi (K. D.) w stosunku do pozwanej wspólnoty, w związku z wykonywaniem przez niego umowy z dnia 25 września 2017r.

Przedmiotem pierwszej cesji (z dnia 27 września 2017r.) była wierzytelność w wysokości 70.000,- zł (umowa przelewu k. 25). Pismem datowanym na 27 września 2017r. i podpisanym przez K. D. (1) (cedenta) zawiadomiono pozwaną o cesji. Pismo precyzuje wierzytelność będącą przedmiotem cesji poprzez odwołanie się do umowy, z której wierzytelność wynika i wskazuje wysokość przelanej wierzytelności. Zawiera także informacje dotyczącą cesjonariusza poprzez podanie jego nazwy i adresu, a także informację, iż do czasu otrzymania odmiennego zawiadomienia od cesjonariusza (jako aktualnego wierzyciela), zobowiązanie winno być zapłacone na rachunek cesjonariusza. Podano przy tym niezbędne do dokonania zapłaty dane dotyczące cesjonariusza i rachunku bankowego (zawiadomienie o cesji k. 28).

Zawiadomienie o cesji zostało doręczone do rąk jedyne go członka zarządu Wspólnoty p. B. S. (1) w dniu 16 listopada 2017, co zostało przez niego potwierdzone własnoręcznym podpisem umieszczonym na odpisie zawiadomienia i opatrzonym datą (zawiadomienie k. 28). B. S. (1) po odebraniu pisma skontaktował się telefonicznie z K. D. i uzyskał od niego informację, że należy „podpisać” odbiór pisma. Zawiadomienie zostało doręczone przez L. G. – pracownika powódki (zeznania B. S. na rozprawie w dniu 4 listopada 2021r. k. 180).

Przedmiotem drugiej cesji (z dnia 4 grudnia 2017r.) była wierzytelność w wysokości 20.000,- zł (umowa przelewu k. 29). Podobnie jak za pierwszym razem zawiadomienie o cesji zawierało podpis K. D.. Zostało doręczone do rąk jedyne go członka zarządu Wspólnoty p. B. S. (1) i nastąpiło to w dniu 11 grudnia 2017, co zostało przez B. S. potwierdzone własnoręcznym podpisem opatrzonym datą i umieszczonym na odpisie zawiadomienia. Zawiadomienie podobnie jak poprzednio precyzuje wierzytelność będącą przedmiotem cesji poprzez odwołanie się do umowy, z której wierzytelność wynika i wskazuje wysokość przelanej wierzytelności, a także precyzuje cesjonariusza poprzez podanie jego nazwy i adresu. Również zawiera informację, iż do czasu otrzymania odmiennego zawiadomienia od cesjonariusza (jako aktualnego wierzyciela), zobowiązanie winno być zapłacone na rachunek cesjonariusza. Podano przy tym niezbędne do dokonania zapłaty dane dotyczące rachunku bankowego i cesjonariusza (zawiadomienie k. 32).

B. S. (1) nie pamięta dokładnych okoliczności, w których doręczono mu zawiadomienie o cesji z 4 grudnia 2017r., niemniej nie kwestionuje autentyczności podpisu potwierdzającego odbiór zawiadomienia (zeznania B. S. na rozprawie w dniu 4 listopada 2021r. k. 180).

Księgowość pozwanej Wspólnoty prowadzi (...) Spółka z o.o. w G. (dalej (...)). Również (...) zajmowała się fizycznym dokonywaniem płatności wynikających z umowy z dnia 25 września 2017r. zawartej z K. D... Wyплаты następowały w oparciu o wystawione przez wykonawcę (K. D.) faktury oraz protokół odbioru podpisany przez zarząd Wspólnoty, inspektora nadzoru i wykonawcę (zeznania świadka G. K. na rozprawie w dniu 4 listopada 2021r. k. 180).

Pierwsza faktura za wykonane prace wystawiona została 2 listopada 2017 r. i obejmowała kwotę 48.600,00 zł. Wpłynęła do (...) w dniu 6 listopada 2017r, co wynika z adnotacji dokonanej na fakturze. Adnotacja o dacie zapłaty nie jest czytelna, prawdopodobnym jest, że faktura została zapłacona przed dniem dokonania do rąk B. szklanego zawiadomienia o pierwszej cesji (faktura z dnia 2 listopada 2017 r. k. 56)

Kolejna faktura wystawiona przez wykonawcę (K. D.) nosi datę 20 grudnia 2017r. i opiewa na kwotę 54.000,- zł. Wpłynęła do (...) 22 grudnia 2017r. i została zapłacona prawdopodobnie 3 stycznia 2018r. (adnotacja o dacie wypłaty jest trudno czytelna; faktura z dnia 20 grudnia 2017r. k. 58). Trzecia faktura została wystawiona przez K. D. dnia

1 lutego 2018r. na kwotę 68.742,00 zł. Wpłynęła do (...) 2 lutego 2018r. i została zapłacona dnia 12 lutego 2018r. (faktura z 1 lutego 2018r. k. 57).

B. S. (1) nie poinformował (...) o dokonanej cesji i obowiązku zapłaty na rzecz powódki, ani nie przekazał księgowości dokumentu zawiadomienia o cesji (zeznania B. S., G. K. i przesłuchanie R. A. na rozprawie w dniu 4 listopada 2021r. k. 180). Zapłata za wszystkie trzy faktury tj. za całość robót dokonana została na konto K. D. (1). O dokonanych cesjach (...) dowiedział się dopiero w marcu 2018r., a więc po zakończeniu inwestycji i po dokonaniu zapłaty. Źródłem informacji był telefon z powodowej Spółki. Pracownicy (...) niezwłocznie przystąpili do wyjaśnienia sprawy i ustalili, że B. S. nie przekazał do księgowości informacji o otrzymanych zawiadomieniach o cesji (zeznania G. K. i R. A. na rozprawie w dniu 4 listopada 2021r. k. 180).

B. S. (1) poza sytuacją związaną z brakiem przekazania informacji o cesjach nigdy nie wykazywał się nierzetelnością ani nieporadnością w sprawowaniu funkcji zarządu pozwanej Wspólnoty (zeznania G. K. i R. A. na rozprawie w dniu 4 listopada 2021r. k. 180).

Pismem z dnia 16 maja 2018r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty w terminie do 25 maja 2018r. (pismo z potwierdzeniem nadania k. 40,41).

Aktualne miejsce pobytu K. D. nie jest znane. Toczy się przeciwko niemu egzekucja z wniosku powódki, niemniej jak wynika z oświadczenia pełnomocnika powódki i złożonego w piśmie procesowym z dnia 17 listopada 2021r. (k. 193), egzekwowana wierzytelność nie dotyczy roszczeń objętych cesją. Tych roszczeń powódka dochodzi wyłącznie przeciwko pozwanej Wspólnocie.

Opisany wyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dokumenty oraz zeznania świadków i przesłuchanie strony. Okoliczności faktyczne sprawy nie były zresztą między stronami sporne.

Sąd zważył co następuje:

W myśl art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Dopóki zbywca nie zawiadomił dłużnika o przelewie, spełnienie świadczenia do rąk poprzedniego wierzyciela ma skutek względem nabywcy, chyba że w chwili spełnienia świadczenia dłużnik wiedział o przelewie. Przepis ten stosuje się odpowiednio do innych czynności prawnych dokonanych między dłużnikiem a poprzednim wierzycielem (art. 512 k.c.).

Dokonane w niniejszej sprawie ustalenia faktyczne jednoznacznie wskazują, że dłużnik tj. pozwana Wspólnota Mieszkaniowa, wbrew zasadom wynikającym z art. 512 k.c. pomimo zawiadomienia przez zbywcę wierzytelności (K. D.) o dokonanych przelewie i obowiązku zapłaty na rzecz nabywcy wierzytelności (powódki), zapłaty tej dokonała na rzecz zbywcy.

Zawiadomienie o dokonanych cesjach doręczone zostało pozwanej (dłużnikowi) w dniach 16 listopada 2017r. i 11 grudnia 2017r. Doręczenie nastąpiło – co nie jest w sprawie sporne – do rąk jednoosobowego zarządu pozwanej wspólnoty tj. do rąk B. S.. Zgłaszane przez stronę pozwaną zarzuty dotyczące upoważnienia zarządu do przyjęcia zawiadomienia o dokonanej cesji nie są trafne. Zarząd wspólnoty mieszkaniowej jest organem reprezentującym wspólnotę na zewnątrz (art. 21 ust. 1 ustawy o własności lokali). Nie ma żadnych podstaw do przyjęcia aby jakiegokolwiek oświadczenia woli czy tym bardziej oświadczenia wiedzy dotyczące czynności związanych z nieruchomością wspólną, dla swojej skuteczności miałyby być składane wszystkim członkom wspólnoty. Równie niezasadne jest przyjmowanie aby skuteczność doręczenia zawiadomienia o cesji miała być zależna od podjęcia uchwały przez członków wspólnoty. Akt zawiadomienia nie jest bowiem zdarzeniem zależnym od woli wspólnoty, ale oświadczeniem wiedzy składanym przez zbywcę wierzytelności.

Dokonane przez K. D. do rąk zarządu pozwanej wspólnoty zawiadomienia były skuteczne. Zawierały wszelkie informacje niezbędne do właściwego zrozumienia ich treści i dokonania płatności na rzecz cesjonariusza.

Okoliczność, że zarząd wspólnoty zlekceważył złożone mu zawiadomienia, nawet jeżeli uczynił to na skutek nieświadomości istotności tych zawiadomień (nieświadomość taka zresztą w świetle treści zawiadomień nie znajduje usprawiedliwienia) jest obojętna dla skuteczności dokonanego zawiadomienia i skutków zapłaty do rąk zbywcy.

Poza sporem jest, iż zapłata za fakturę z dnia 20 grudnia 2017r. na kwotę 54.000,- zł oraz za fakturę z dnia 1 lutego 2018r. na kwotę 68.742 zł nastąpiła do rąk zbywcy i stało się to już po zawiadomieniu pozwanej o cesji. Spełnienie świadczenia do rąk zbywcy, pomimo otrzymania zawiadomienia o przelewie, nie doprowadziło zatem do wygaszenia długu. W tych warunkach Sąd w oparciu o przepis art. 512 k.c. zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 90.000,- zł. tytułem nabytych przez powódkę w drodze cesji wierzytelności wynikających z obowiązku zapłaty przez pozwaną za prace objęte umową zawartą z K. D. dnia 27 września 2017r.

O odsetkach orzeczono w oparciu o przepis art. 481 § 1 i 2 k.c., ustalając datę początkową ich naliczania w oparciu o skierowane do pozwanej w piśmie z dnia 16 maja 2018r. wezwanie do zapłaty.

Orzeczenie o kosztach oparto o przepis art. 98 k.p.c. Na zasadzoną z tego tytułu kwotę składa się równowartość opłaty od pozwu i koszty zastępstwa procesowego powódki.

SSO Łucja Oleksy-Miszczyk